

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1502/2531

คำสั่งคำร้องที่ 1502/2531 พนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดนครราชสีมา (อำเภอบัวใหญ่โจทก์ นายโสม เพ็งสระเกษจำเลย นายโสม เพ็งสระเกษ จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 219, ป.วิ.อ. มาตรา 216, ป.วิ.พ. มาตรา 23, ป.วิ.อ. มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 26, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 75, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า คดีนี้ศาลมีคำสั่งยื่นระยะเวลาฎีกาลงเป็นวันที่ 1 กรกฎาคม 2531 คดีถึงที่สุดแล้วจำเลยยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดแล้ว ไม่รับฎีกาของจำเลยจำเลยเห็นว่า

คำพิพากษา

คดีนี้ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้คู่ความฟังเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2531 จำเลยยื่นฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2531 ถือว่าจำเลยได้ยื่นฎีกาต่อศาลชั้นต้นภายในกำหนดอายุความ 1 เดือนตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 กำหนดแล้วหากกฎหมายประสงค์จะให้ยื่นระยะเวลาได้ก็คงจะบัญญัติข้อยกเว้นไว้แล้ว การที่ศาลชั้นต้นให้ยื่นระยะเวลาฎีกาให้สิ้นเข้าจึงเป็นการไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216วรรคแรก หากจะนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 23ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 มาใช้ก็ต้องเป็นกรณีที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาไม่ได้บัญญัติไว้แล้วต้องถือตามโดยเคร่งครัด ประกอบกับการที่จำเลยยื่นคำร้องต่อศาลว่าขอสิทธิที่จะฎีกาก็มิใช่ขอถอนฟ้อง จึงมิใช่ข้อห้ามมิให้ยื่นฎีกาภายในกำหนดอายุความฎีกา การที่ศาลได้ออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดก่อนพ้นกำหนดอายุความฎีกาจึงเป็นการไม่ชอบ โปรดยกคำสั่งศาลชั้นต้นที่มีคำสั่งให้ยื่นระยะเวลายื่นฎีกาของจำเลย ให้เพิกถอนหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดและคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่รับฎีกาจำเลยแล้วมีคำสั่งให้รับฎีกาจำเลยไว้พิจารณาต่อไปหมายเหตุ โจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว (อันดับ 27)ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4,7,26,75,102 ฯลฯ จำคุก6 เดือน ปรับ 1,200 บาท จำเลยรับสารภาพเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 3 เดือน ปรับ600 บาท โทษจำคุกให้รอไว้มีกำหนด 1 ปี ฯลฯศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำคุกจำเลย 2 ปี จำเลยรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลย 1 ปีไม่ปรับและไม่รอการลงโทษให้จำเลย นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้คู่ความฟังเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2531จำเลยยื่นคำร้องลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2531 ขอให้ศาลชั้นต้นออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดให้จำเลย และหากจำเลยจะยื่นฎีกาก็จะยื่นภายในวันนี้ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในวันเดียวกันนั้นว่าพิเคราะห์แล้ว เห็นสมควรจึงให้ยื่นระยะเวลาฎีกาลงเหลือเพียงให้คู่ความมีสิทธิยื่นฎีกาวันนี้เป็นวันสุดท้าย(อันดับ 19 แผ่นที่ 5, อันดับ 20)ศาลชั้นต้นออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดลงวันที่ 4กรกฎาคม 2531 ให้จำเลย (อันดับ

21)จำเลยยื่นคำร้องลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2531 ขอลอนคำร้องฉบับลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2531 อ้างว่าจำเลยสำคัญผิดในข้อกฎหมายและขอยื่นฎีกาขอให้ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลย ศาลชั้นต้นสั่งว่า สิ่งในฎีกาของจำเลย (อันดับ 24)จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งดังกล่าว (อันดับ 25)จำเลยยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 27)คำสั่งพิเคราะห์แล้ว คดีนี้ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 แม้ศาลชั้นต้นจะรับฎีกาของจำเลยก็ไม่มีผลให้พิจารณาฎีกาของจำเลยได้ เพราะฎีกาของจำเลยเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามบทกฎหมายดังกล่าวที่ศาลชั้นต้นไม่รับฎีกาของจำเลยศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผลให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

เดชา สุวรรณโนณ · สวัสดิ์ รอดเจริญ · ส่อง สุขะปุลณพันธ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1502/2531>